

A aprobación da Directiva 1999/32/CE do Consello, do 26 de abril, relativa á redución do contido en xofre de determinados combustibles líquidos, que modifica a Directiva 93/12/CEE, supón, principalmente, unha meirande redución no contido de xofre dos fueis, que se aplicará a partir do 1 de xaneiro de 2003, fixando así mesmo o contido de xofre dos gasóleos destinados a usos mariños e a calefacción.

O obxecto desta directiva é reduci-las emisións de dióxido de xofre (SO₂) producidas pola combustión de determinados combustibles líquidos, en concreto gasóleos e fueis e minorar, deste xeito, os efectos nocivos desas emisións para o ser humano e para o ambiente.

A citada directiva recolle así mesmo a excepción en canto á súa aplicación ás grandes instalacións de combustión para as que xa se aplica a Directiva 88/609/CEE, do Consello, do 24 de novembro, sobre limitación de emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión, incorporada ó ordenamento español no Real decreto 646/1991, do 22 de abril, modificado polo Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, así como a outras instalacións de combustión que utilicen fuel, se as emisións de SO₂ á atmosfera das devanditas instalacións son inferiores ou iguais a 1.700 mg/Nm³.

Por outra banda, a mesma Directiva 1999/32/CE exclúe as refinerías de petróleo sempre que as emisións de SO₂ á atmosfera do conxunto das instalacións sexan inferiores a 1.700 mg/Nm³ tal e como xa se recolle no citado Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, polo que se fixaron as condicións para o control dos límites de emisión de SO₂ na actividade da refinación do petróleo.

Igualmente, a Directiva 1999/32/CE tivo en consideración as especiais características de determinados territorios comunitarios (Grecia, Azores, Madeira, departamentos franceses de ultramar e as illas Canarias), permitindo nestes casos a utilización de gasóleos de uso marítimo cun contido en xofre superior ós límites fixados nela.

Este real decreto traspón a Directiva 1999/32/CE, do Consello, do 26 de abril.

De acordo coa disposición adicional undécima, punto terceiro, da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, este real decreto foi sometido a informe preceptivo da Comisión Nacional de Enerxía.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 16 de marzo de 2001,

DISPÓN O:

Artigo 1. *Contido máximo de xofre do fuel pesado.*

1. Prohíbese en todo o territorio nacional a utilización de fuel pesado cun contido en xofre que supere o 1,00 por cento en masa, a partir do 1 de xaneiro de 2003.

2. Non obstante o disposto no punto 1, o Ministerio de Economía, logo de informe do Ministerio de Medio Ambiente, poderá autoriza-la utilización de fuel pesado cun contido en xofre entre o 1,00 por cento en masa e o 3,00 por cento en masa, logo de solicitude razoada dos interesados, e sempre e cando se respecten as normas de calidade do aire en canto a SO₂ e as emisións producidas pola dita utilización non contribúan á supe-

ración das cargas críticas. Esa autorización deberase facer pública e ser comunicada á Comisión Europea con doce meses de antelación. Proporcionaráselle á Comisión Europea información abonda para que esta poida comprobar se se cumpren os criterios mencionados anteriormente.

3. Así mesmo, o punto 1 non será aplicable ó fuel utilizado en:

a) Grandes plantas de combustión previstas na Directiva 88/609/CEE, incorporada ó ordenamento español no Real decreto 646/1991, do 22 de abril, modificado polo Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro.

b) Outras plantas de combustión non incluídas no parágrafo a), cando as súas emisións de SO₂ sexan iguais ou inferiores a 1.700 mg/Nm³, cun contido de osíxeno nos gases de combustión do 3 por cento en volume, en base seca.

c) Refinerías de petróleo, cando a media mensual das emisións de SO₂ entre tódalas instalacións da refinería, excluídas as do parágrafo a), sexan iguais ou inferiores a 1.700 mg/Nm³.

4. O método de referencia adoptado para determina-lo contido de xofre no fuel pesado será o definido nas normas UNE EN ISO 8754 (1996) e UNE EN ISO 14596 (1999).

Artigo 2. *Contido máximo de xofre do gasóleo clase B para uso marítimo e do gasóleo clase C.*

1. Prohíbese en todo o territorio nacional a utilización de gasóleo clase B para uso marítimo e gasóleo clase C a partir de:

a) A entrada en vigor deste real decreto se o seu contido en xofre supera o 0,20 por cento en masa.

b) O 1 de xaneiro de 2008, se o seu contido de xofre supera o 0,10 por cento en masa.

2. Non obstante o disposto no punto 1, o Ministerio de Economía, logo de informe do Ministerio de Medio Ambiente, poderá autoriza-la utilización dos ditos gasóleos cun contido en xofre entre o 0,10 por cento en masa e o 0,20 por cento en masa, logo de solicitude razoada dos interesados, e sempre e cando se respecten as normas de calidade do aire en canto a SO₂, e as emisións producidas pola devandita utilización non contribúan á superación das cargas críticas. Esa autorización deberase facer pública e ser comunicada á Comisión Europea con doce meses de antelación e non terá validez despois do 1 de xaneiro de 2013. Proporcionaráselle á Comisión Europea información abonda para que esta poida comprobar se se cumpren os criterios mencionados anteriormente.

3. Así mesmo, o punto 1 non será aplicable ó gasóleo para uso marítimo que se utilice nas illas Canarias, podéndose utilizar nese territorio gasóleo para uso marítimo cun contido en xofre superior ós límites establecidos no dito punto sempre e cando non se supere o límite establecido no Real decreto 2482/1986, do 25 de setembro, modificado polo Real decreto 1485/1987, do 4 de decembro.

4. Igualmente, o punto 1 non será aplicable ós gasóleos utilizados en maquinaria móbil distinta da de estrada e nos tractores agrícolas.

5. O método de referencia adoptado para determina-lo contido de xofre no gasóleo clase B para uso marítimo será o definido nas normas UNE EN ISO 8754 (1996) e UNE EN ISO 14596 (1999).

Do mesmo xeito, o método de referencia adoptado para determina-lo contido de xofre no gasóleo clase C será o definido nas normas UNE EN 24260 (1996), UNE EN ISO 8754 (1996) e UNE EN ISO 14596 (1999).

O método de arbitraje será o UNE EN ISO 14596 (1999). A interpretación estatística da comprobación do contido de xofre dos gasóleos utilizados efectuarase conforme a norma UNE EN ISO 4259 (1997).

Disposición adicional primeira. *Cambios no abastecemento de combustibles.*

Se se producise unha modificación súbita do abastecemento de petróleo cru, derivados do petróleo ou outros hidrocarburos, que motivase a dificultade para cumprirlos límites do contido máximo en xofre previstos nos artigos 1 e 2 deste real decreto, o Ministerio de Economía poderá autorizar que se aplique un límite superior durante un período non superior a seis meses, unha vez dado o consentimento pola Comisión Europea.

Disposición adicional segunda. *Mostraxe e análise.*

A Administración autonómica adoptará as medidas necesarias para controlar mediante mostraxes o contido de xofre dos combustibles utilizados. Esas mostraxes non se poderán realizar ata que transcorran seis meses a partir da data en que sexa esixible o límite máximo de contido de xofre para o combustible de que se trate. As mostraxes realizaranse coa suficiente frecuencia garantindo, en todo caso, que as mostraxes sexan representativas do combustible examinado.

Antes do 30 de xuño de cada ano, a Administración xeral do Estado deberá comunicarlle á Comisión Europea

os resultados das mostraxes realizadas, con indicación das excepcións concedidas de conformidade co establecido nos artigos 1 e 2 deste real decreto.

Disposición derogatoria única. *Alcance da derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ó disposto no presente decreto, desde as datas de entrada en vigor das disposicións deste real decreto. En particular, quedan derogados:

a) O anexo IV do Real decreto 1485/1987, do 4 de decembro, no referente ó contido de xofre dos fueis.

b) O anexo I do Real decreto 398/1996, do 1 de marzo, no referente ó contido de xofre do gasóleo de automoción clase B exclusivamente para uso marítimo e para tódalas súas aplicacións do gasóleo de calefacción clase C.

Disposición derradeira primeira. *Carácter básico.*

Este real decreto ten carácter básico ó abeiro do establecido no artigo 149.1.25.^a da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 16 de marzo de 2001.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
para Asuntos Económicos
e ministro de Economía,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

